

σμένα πρόσωπα. Ἄς ἐπιτρέψῃ ἡμῖν νὰ τῷ παρατηρήσωμεν ὅτι πολὺ κακὴν ἐνδούλευσιν προσφέρει εἰς τοὺς φίλους του ἀναμιγνύων τὰ πρόσωπά των εἰς τοιαύτην περίστασιν καὶ ἀναλαμβάνων τὴν ὑπεράσπισιν τῶν προσώπων τούτων ἐν ἡμέραις τόσον σφοδρᾶς τοῦ στομάχου του κρίσεως. Ἐὰν ἐπιθυμῇ ὁ κ. Καλλιγᾶς νὰ συζητήσωμεν καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἃς περιμένη νὰ παρέλθῃ ἡ κρίσις αὕτη, ὅτε ἴσως ἐπιτρέψῃ ἡ ἄλλη κρίσις, ἡ σῶτειρα τοῦ λογικοῦ. Τότε θὰ εἴμεθα πρόθυμοι ν' ἀναλάβωμεν πᾶσαν συζήτησιν, ἐν ἀτμοσφαίρᾳ δεόντως καθαρισμένην.

Ἄς φυλάξῃ λοιπὸν ἕως τότε τὸ ἄλλας του ὁ κ. Καλλιγᾶς, ἀκούμενος νῦν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἄλλου ἐκείνου συνωνύμου ὀρυκτοῦ τοῦ ἔχοντος ἱαματικὰς ιδιότητας. Τὸ ἄλλας εἶνε κτῆμα ἐπίζηλον καὶ πρέπει πολλὴ νὰ καταβάλληται φροντίς διὰ τὴν φύλαξιν του.

Ἐὰν τὸ ἄλλας μωρανθῇ, ἡρώτησέ ποτε ὁ Σωτήρ, τί γυνήσεται; . . .

Οἱ ἀναγνώται εἶδον τί γίνεται ὅταν ἐπέλθῃ τὸ δυστύχημα τοῦτο· τὸ εἶδον ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ κ. Καλλιγᾶ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Κρυφά κρυφά, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, οὐδ' αὐτοὶ σχεδὸν οἱ ἐμπιστευμένοι του, μᾶς ἔφυγε καὶ ταξιδεύει ὁ κ. Τρικούπης!

Ἐφυγε προτιμήσας τὸ αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο εἰς ἐνδειξιν ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν πολυθρόνητον ἐξωτερικὴν πολιτικὴν του καὶ εἰς τὰς πρὸς τὰ σχέδια τοῦ Καλινόχου συμπαιθείας του.

Κατ' ἀρχὰς μετέβη εἰς τὴν Κέρκυραν ὅπου «ταῖς πρεσβείαις τοῦ Θεοτόκη» ἐγένετο εἰς αὐτὸν ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ, καθὼς ἀναφέρει τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας τηλεγραφήματα. Καὶ τὸ πιστεύομεν· ὁ κ. Τρικούπης καθ' ἅπαν τὸ τριετὲς διάστημα τῆς διοικήσεώς του εἰργάζετο νὰ καταστήσῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέραν Κέρκυραν.

Ἐπειτα μετέβη εἰς Τεργέστην καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ αὐστριακοῦ ἐδάφους ἐγένετο αὐτῷ καὶ ἄλλη ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς παροικίας. Ἰδίως ἡγαλλίασεν ἡ Ἡμέρα, ἥτις τῷ προσέφερε στέφανον μετ' ἐπιγραφῆς: «Αὕτη ἡ Ἡμέρα ἂν ἐποίησεν ὁ Κύριος . . . Τρικούπης».

Ἀλλὰ μερικοὶ φίλοι καὶ ἐπιστήθιοι καὶ τμηματάρχαι καὶ ἐξ ἀπορρήτων ἔμειναν πολὺ παραπονεμένοι καὶ πρὸ πάντων ὁ κ. Δεμάθας, διότι ὁ ἀρχηγὸς ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ παραλάβῃ μαζί του τινὰς ἐξ αὐτῶν, ἐνῶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δυστυχίας ἃς διέρχονται τώρα τὰ τραπέζια καὶ αἱ ὑποδοχαὶ εἰς τὴν Ἀλλοδαπὴν θὰ ᾔσαν δι' αὐτοὺς ἀληθεὲς βάλαμον παρηγορίας.

Καὶ ἐγένετο τὸ ἐπόμενον ἐπίγραμμα ὑπὸ τινος ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ κ. Τρικούπης:

Ἀναχωρεῖς καὶ αὐτοῦ ποῦ τὰς ἐλπίζω

Πῶς θὰ περνᾷς ζωὴ βασιλική·

Μὰ ὅπου πᾶς φρικτὰ σὲ ἐξορίζω

Νὰ μὴ ξεχνᾷς τὴν Ἐξεταστικὴν

γράφῃ ὡς εἰδησίδιον μονόστιχον, διαλανθάνων σχεδὸν τοῦ ἀναγνώστου τὴν προσοχὴν μεταξὺ τόσων ἄλλων ἀσημάντων μακρολόγων πληροφοσιῶν, λακωνικώτατον καὶ ἀπλούστατον; Ἐνομίζομεν ὅτι εἰς τὰς ἀγγελίας τῶν ἀποδράσων ἀφιερῶνται συνήθως καὶ ἀξίζει νὰ ἀφιερῶνται ὀλίγα περισσώτερα λέξεις.

Με ὅλην τῆς ὁμῶς τὴν βραχυλογίαν ἡ εἰδησις παρήγαγε τὴν ἐντύπωσιν ἥς ἦτο ἀξία καὶ πολλὴν διήγειρεν ἰδίως τὴν περιέργειαν ἡ διεύθυνσις ἣν ἔλαβεν ὁ ἀποδράς. Καὶ πολλοὶ ἐζητοῦν τὸ πρᾶγμα λέγοντες ὅτι ὅπως ἡ βέβαιος διὰ μέλλοντας καιροὺς καὶ μὴ προλήφθῃ ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ὡς τῷ συνέβη πρό τινος, μεταβίνει ἵνα συμπληρώσῃ τὰς βάσεις τῆς πρὸς τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τῆς διοικήσεώς του ἐπιχειρηθείσης πρὸς ἐγγίσεως.

Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πιστεύομεν ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν τὰς ἀσφαλεστέρας πληροφορίας. Ὁ κ. Τρικούπης, ὡς ἐμάθομεν, ἀπέρχεται ὅπως μελετήσῃ τὸν ὄργανισμὸν τῆς δεσποτικῆς καίσαροβασίλικης ἐξουσίας τῆς μεγάλης αὐτοκρατορίας, πρὸς ἣν ὅτε ἦν ἐν τῇ ἀρχῇ τόσῃ ἐμπράκτως ἐξεδήλωσεν ἀγάπην καὶ τόσας τάσεις πρὸς μεταφύτευσιν τῆς ἐδῶ.

Μετὰ τὸν ὄμιλον τῶν Ἑρετῶν συνέστη ἐν Ἀθήναις καὶ ὄμιλος ὀπλομαχητικός. Λέγεται ὅτι θὰ συστηθῇ καὶ ἰδιαιτερον τμημα αὐτοῦ, τὸ ξυλομαχητικόν, τὸ ὅποιον θ' ἀποτελέσωσιν ἀποκλειστικῶς οἱ βουλευταὶ οἱ θέλοντες νὰ ἐξασηθώσιν εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις.

Ὡς κύριος λόγος τῆς αἰφνιδίου ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Τρικούπης λέγεται ἡ ὑδροφοβία τῆς Ὠρέας, ἥτις κατ' αὐτὰς ἔλαβεν ἐπικινδύνους διαστάσεις. Οἱ στοιχειοθετοὶ πλύνονται καλῶς με φανικὸν ὄξυ πρὶν ἐγγίσειν τὰ χειρόγραφα, οἱ δὲ συνδρομηταὶ ἀποπέμπουσι μετὰ φόβου τοὺς διανομείς.

Ἐπίσης παράδοξον εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα ὅπερ ἡ νηστεία καὶ ἡ στέρησις ἐπέφερον εἰς τὸν συντάκτην ἐνὸς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων γαλλικῶν φύλλων, συνειθισμένου νὰ ζῇ ἐκ τῆς πλουσίας ἐλεημασύνης τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. Ἀδιακόπως φαντάζεται ὅτι βλέπει κλέπτας καὶ ληστὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καταγγέλλει αὐτοὺς εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἀλλὰ ποῖος τὸν πιστεύει; Εἶνε γνωστὴ παντοῦ ἡ ἐλληνικὴ παροιμία ἡ λέγουσα ὅτι: φωνάζει ὁ . . . κ. Σαβῆνης διὰ νὰ φύγῃ ὁ νοικοκύρης.

Εἰς τὸ Γκαζοχώρι, τὰ Πετράλωνα κλπ. κλπ. μεμολυσμένα μέρη προσετέθη τώρα καὶ τὸ Χαλάνδρι καὶ ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κ. Παπαμιχαλοπούλου, — ἀμαρτίας πελναριθμούς διὰ τὰς ὁποίας ἀκόμη δὲν ἔλαβεν ἀφεσιν, — ὅστις ἀαγκάζεται νὰ κατατρίβῃ τὰς πολυτίμους του ὥρας εἰς τοιοῦτου εἶδους ἀσχολίας καὶ ν' ἀφυπνίζεται τὴν νύκτα ὑπὸ πεζῶν ἀγγελιαφόρων, ἐνῶ ὀνειρεύεται ἡδύτατα τίνι τρόπῳ νὰ ἐπαυξήσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τί ὁμῶς ἀρά γε ἡ σοβαρωτάτη αὕτη ἀγγελία ἀνε-

Συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς πληρέστατα τὸ βαθὺ ἄλγος καὶ τὴν σφοδρὰν ἀγανάκτησιν ἣν ἡσθάνθη ἡ κοινωνία διὰ τὴν θλιβεράν σκηνὴν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐπὶ τῇ ἐπιθέσει τῇ γενομένῃ κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀκροπόλεως κ. Βλασίου Γαβριηλίδου, ἥτις ἔσχε δυστυχῶς τόσον ἀπροσδόκητους λυπηρὰς συνεπείας. Κανὲν ἴσως ἄλλο δὲν χαρακτηρίζει τόσῳ τὴν ἀγριότητα τῶν ἀπολιτίστων ἡθῶν μας, ὅσον αἱ κατὰ δημοσιογράφων ἐπιθέσεις. Συλλυπούμεθα τὸν συνάδελφον κ. Γαβριηλίδην, κατανοοῦντες ὅλην αὐτοῦ τὴν ψυχικὴν ὁδύνην· ἔχομεν δὲ πεποιθήσιν ὅτι ἡ δικαιοσύνη θ' ἀνέυρῃ καὶ θ' ἀποδώσῃ προσηκόντως τὸ δίκαιον.

ΘΕΑΤΡΑ

Θεέ μου, ποῖος κρότος, τί σύγχυσις, τί ζάλη!
Τί κόσμος φρενιασμένος! τί θέατρα πολλά!
Ἰδαιμονισθῆκαν ὅλοι, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
καὶ τρέχει πὸ λεφοῦσι καὶ βλέπει καὶ γελαῖ.
Φωναῖς, κουδούνια, κτύποι, σφυρίγματα, ἀντάραις,
μαλλώματα, βρισίδια, λακτίσματα, σφαλιάραις.

Τί θέαμα ὤρατον, σπαρτακτικόν, ποικίλον!
νά! νά! τῆς Γενσβέφας ἄλλόκοτοι φωναί,
κι' ὀλίγο παραπέρα τρομάζουν κάθε φύλον
τοῦ Περιπλανωμένου αἱ ἄγριαι σκηναί.
Ἰδοὺ ὁ Δαγοδέρτης μετὰ τοῦ ἵππου Χάρη,
ποῦ τοῦ φρικτοῦ Μορόκου τὸν τρώει τὸ λειοντάρι.

Ἰδοὺ καὶ ὁ Μορόκος, ὁ δαμαστής θηρίων,
μ' ἓνα μακρὺ κόνταρι εἰς τὸ δεξιὸν χερί...
αἰσθάνομαι τὸν τρόπον ὅτ' ἀκόκαλά μου κρύνει,
ἀλλὰ τρομάζει κι' ὅλο τῶν θεατῶν τὰ σκέρι.
Θεέ μου! ποία φρίκη καὶ τρίζιμον ὁδόντων!
Τί βρυχηθοὶ δεμένων πανθήρων καὶ λεόντων!

Μία μικρὰ παιδίσκη τριῶν ἐτῶν καὶ πλέον
ἵστον βρυχηθὸν ἐκείνων τῶν ζῶων δὲν ἀντέχει,
φοβεῖται μὴν ὀρμήσῃ ἐπάνω τῆς ὁ λέων,
καὶ τὴν καλὴν μητέρα ἐκ φόβου καταδρέχει.
Κι' εὐθὺς ἡ μήτηρ φεύγει μετὰ φρικτῶν φωνῶν
καταρωμένη ὅλα τὰ γένη τῶν κτηνῶν.

Ἰδοὺ! σκηνὴ δακρύων δραματικὴ ἀρχίζει!
καὶ ποῖα καρδιὰ γενναία δὲν θὰ κομματιασθῇ;...
ἓνας ἐνωμοτάρχης κοντὰ μου ὀλολύζει,
ὅπου θαρρῆς πῶς μέλλει νὰ μουςκεταρισθῇ.
Καὶ τόσον ἐπαράχτην ἵστον θρῆνον τοῦ σπαθατοῦ,
ποῦ τοῦδεῖα μανδύλι διὰ τὰ δακρυὰ τοῦ.

Εἰς θάλασσαν ἀγρίαν, θολήν, τρικυμιώδη
δὴ πλοῖα κινδυνεύουν νὰ πᾶνε εἰς τὸν πάτον...
ὅλος ὁ κόσμος τότε σηκώνεται ὅτ' ὁ πόδι,
μὰ νά! κι' ὁ Ἰουδαῖος ὅτ' ὁ μέσον τῶν κυμάτων.
Θεέ μου, δὲν ἀντέχω, καὶ ἴλεως σὺ γένου
ὅτους θεατὰς ἐκείνου τοῦ Περιπλανωμένου.

SOURIS

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τοῦ Φανού τῆς Σύρου:

α' Ο κ. Τρικούπης ἠθέλησε νὰ φανῇ ἀποφασιστικὸς καὶ ριψοκίνδυνος πλοίαρχος καὶ εἶπε: Ὁ δὲ ὁδηγήσω τὸ σκάφος τῆς πολιτείας, ἀποπλέων ἐξ Ἀθηνῶν, διερχόμενος διὰ τοῦ Γιβραλτάρ, τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, ἐκεῖθεν θὰ διέλθω ὡκεανούς καὶ θαλάσσας μέχρι τῶν πάγων τοῦ βορείου πόλου, καὶ θραύων αὐτά, θὰ περάσω τὸ πλοῖόν μου εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἐκεῖθεν θὰ ἐπανέλθω εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ Γιβραλτάρ.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ κ. Τρικούπης ἀνέλαβε τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ μεγάλου τούτου πλοῦς χωρὶς νὰ προμηθευθῇ ἐν τῷ πλοίῳ του διπλοῦς ἐξαρτισμούς, καὶ ἰδοὺ διερχόμενος τοῦ Γιβραλτάρ συναντᾷ τρικυμίαν ἥτις τοῦ θραύει τοὺς παμπαφίγκους τοῦ πλοίου του καὶ μένει μόνον μετὰ τὰ κάτω ἄρμενα ἥτοι γάμπες καὶ τρίγγους. Παρακάμπτων τὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ἐκεῖ συναντᾷ σπουδαίαν τρικυμίαν ἥτις τοῦ σχίζει ὅλα τὰ πανία, τοῦ θραύει τὰ δύο κατάρτια, καὶ μένει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου αὐτός ὁ κ. Τρικούπης ὡς κυβερνήτης καὶ οἱ ναῦται του κεχρηνότες.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἰκονομολ. συζήτησις μετὰ τοῦ κ. Καλλιγᾶ:
α' Ἐρωτῶ τὸν ἀναγνώστην.

1) Εἶνε ἀληθές ὅτι: Ἡ ὑποτιμήσις ὧν ἐν γένει τῶν ἀξιῶν, ἐταρικών καὶ κυβερνητικῶν, ὁ κάτοχος αὐτῶν βλέπει ὅχι μόνον μειουμένην τὴν περιουσίαν του, ἀλλὰ καὶ ἂν ζητήσῃ νὰ ἐνεχυριάσῃ αὐτὰς ὁ δανειστής θὰ τοῦ ζητήσῃ περιθώριον περὶ τὰ 30 ἐπὶ τοῖς 0]0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς;

2) Ὁ κ. Καλλιγᾶς καθὼς δημοσιεύσας ἐν γνῶσει ἀνακριθεὶς καὶ ὀπισθοδρόλους ἰσολογισμούς δώσαντες ὥθησιν ὑψώσεως ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, ἡ πράξις του ἐκείνη εἶνε ἀξιοκατάκριτον; ναι, ἢ ὄχι;

Ἐκ τοῦ Λυγέως τῆς Σύρου:

α' Ἐπειδὴ δις ἤδη ἀπεστείλαμεν πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστήν τὸ φύλλον ἡμῶν ἐπ' ἀνταλλαγῇ, οὗτος δὲ παρά τε τοὺς κανόνας αὐτῆς τῆς κοινῆς ἀθρότητος καὶ παρὰ τὰ χριστιανικὰ παραγγέλματα τὰ ἐπιβαλλόμενα παντὶ μὲν ἀνθρώπῳ, μάλιστα δὲ τοῖς Μεγαλοσχήμοις λειτουργοῖς τοῦ Ὑψίστου ἄνευ οὐδενὸς λόγου εὐλόγου ἐκώφευσεν σατανικῶς οὔτε τὰ φύλλα ἡμῶν ἐπιστρέψας οὔτε τὸ ἑαυτοῦ ἀνταλλάξας, διὰ ταῦτα προσκαλοῦμεν αὐτὸν ἵνα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ φύλλου τούτου ἐπιστρέψῃ ἡμῖν τὰ τε δύο φύλλα ὡς καὶ τὸ παρόν, ἄλλως θέλομεν ἐκλάβει αὐτὸν συνδρομητὴν ὑπόχρεον πρὸς πληρωμὴν ἄνευ ἀνταλλαγῆς τοῦ φύλλου αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

α' Διὰ τῶν ἀνωτέρω οὐδόλως σκοποῦμεν νὰ ποικιλίσωμεν ἀπὸ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀρίζοντος τὰς σατυρικὰς ἐφημερίδας, πάντῃ τούναντι, μόνον ἐν ταῖς δεσποτικαῖς πολιτεύμασιν ἀπαγορεύονται αὐταί. Ἐν αὐτῇ τῇ δημοκρατουμένῃ Γαλλίᾳ σήμενος σατυρικῶν ἐφημερίδων ὑπάρχει οἷαι αἱ Silhouette, Charivari, Non-Offensive, Halls aux charges, ἀλλ' οὐδέποτε ὁ «Χρόνος» ἢ ὁ «Φιγάρω» τῶν Παρισίων μεταβλήθησαν εἰς Charivari ἢ Grelot, αἵτε πρῶται καὶ αἵ δευτέραι ἐκτρέφουσιν ἀξιοπρεπῶς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐταῖς θύσιν οὐδέποτε μεταβλήθησαν εἰς ἀκουσίους ἰατρούς.

Ἐκ τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν ἀπὸ παλαιᾶ ἰατρικῆς ἐκθέσεως:

α' Δὲν πρόκειται, ἀξιότιμε κύριε, νὰ ποικιλίσωμεν ἐφάπαξ δι' ἐνὸς ἢ δύο γραμμαρίων κινήσιν τὸν πυρετὸν ἀπὸ ἑκαστοῦ ἰσθενῆ, ἀλλὰ νὰ ἀπαυώσωμεν αὐτὸν (Σ. Α. δηλαδὴ τὸν πυρετὸν) εἰς τὸ μέλλον, ὅστις εἶνε χρησιμώτατος εἰς διαστρώσιν τῆς οἰκογενείας του.